

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4635/2531

นาย แอนโทนี่ วิลเลียม อินวูดโจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จอห์น ฟาวเลอร์ เอ็กส์พอร์ต กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 175, ป.พ.พ. มาตรา 176, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 24, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 43, พ.ร.บ.ดังกล่าว มาตรา 48, ป.อ. มาตรา 96

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติเรื่องอายุความคดีอาญาไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะแล้ว จะนำบทบัญญัติเรื่องอายุความสะกดหยุดอยู่หรือการขยายอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 175, 176 มาใช้ในคดีอาญาไม่ได้ โจทก์ยื่นฟ้องคดีความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ต่อศาลแขวงพระนครใต้ภายในกำหนดอายุความในวันนัดไต่สวนมูลฟ้อง ศาลแขวงพระนครใต้เห็นว่า คดีไม่อยู่ในอำนาจของศาลแขวงจึงสั่งจำหน่ายคดีให้โจทก์ไปฟ้องยังศาลที่มีอำนาจภายใน 7 วัน โจทก์จึงยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลอาญาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว แต่ล่วงเลยกำหนดเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่โจทก์รู้เรื่องการกระทำผิดและรู้ตัวจำเลยผู้กระทำผิดแล้ว โดยโจทก์มิได้ร้องทุกข์ไว้ก่อน คดีโจทก์จึงขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 24, 43 วรรคสอง, 46 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่าคดีโจทก์ขาดอายุความพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาข้อกฎหมายตามฎีกาของโจทก์ว่าคดีของโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติว่าโจทก์ทราบเรื่องการกระทำผิดและรู้ตัวจำเลยผู้กระทำผิดเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2529 โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยทั้งสี่ในข้อหาความผิดในคดีนี้ต่อศาลแขวงพระนครใต้มาแล้ว เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2529 ภายในกำหนดอายุความศาลแขวงพระนครใต้ไต่สวนมูลฟ้อง ในวันนัดไต่สวนมูลฟ้องวันที่ 17 ธันวาคม 2529 ศาลแขวงพระนครใต้เห็นว่าคดีไม่อยู่ในอำนาจศาลแขวง จึงมีคำสั่งจำหน่ายคดีให้โจทก์ไปยื่นฟ้องต่อศาลที่มีอำนาจภายใน 7 วัน โจทก์จึงยื่นฟ้องเป็นคดีเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2529 ซึ่งเลยกำหนดเวลา 3 เดือน นับแต่วันที่โจทก์รู้เรื่องการกระทำผิดและรู้ตัวจำเลยทั้งสี่ผู้กระทำผิดแล้ว โดยโจทก์มิได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้ก่อน พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ความผิดตามพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 เป็นความผิดอันยอมความได้ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มาตรา 48 ซึ่งผู้เสียหายจะต้องร้องทุกข์หรือฟ้องคดีเสียภายในกำหนด 3 เดือน นับแต่วันรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด มิฉะนั้นคดีเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 คดีนี้โจทก์รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวจำเลยทั้งสี่ผู้กระทำผิดเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2529 แต่มาฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2529 เกินกว่า 3 เดือนโดยมิได้ร้องทุกข์ไว้ก่อน คดีโจทก์จึงขาดอายุความ แม้โจทก์จะเคยฟ้องคดีนี้ต่อศาลแขวงพระนครใต้ภายในอายุความ และศาลแขวงพระนครใต้สั่งให้โจทก์ไปฟ้องยังศาลที่มีอำนาจภายใน 7 วัน โดยในขณะที่ยื่นนั้นจะพ้นกำหนดอายุความไปแล้วก็ตาม ก็หาทำให้โจทก์มีสิทธิฟ้องคดีเกินกำหนดอายุความตามกฎหมายไม่ สำหรับที่โจทก์ฎีกาว่า กรณีจะต้องนำบทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 175, 176 มาปรับแก้กรณีของโจทก์

นั้น เห็นว่า เกี่ยวกับความผิดอาญาประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ลักษณะ 1 หมวด 9 บัญญัติเรื่องอายุความคดีอาญาไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะแล้ว โดยหาได้มีบทบัญญัติเรื่องอายุความสะดุดหยุดอยู่หรือการขยายอายุความดังที่บัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 175, 176 ด้วยไม่ ดังนั้น จะนำบทบัญญัตินี้มาใช้ในคดีอาญาด้วยไม่ได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่โจทก์อ้างมานั้นเป็นคนละเรื่องกับคดีนี้ ไม่อาจนำมาเทียบกันได้ คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ชอบแล้วศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย"พิพากษายืน

องค์คณะ

นิเวศน์ คำผอง · สหส สิงหวิริยะ · มงคล เปาอินทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4635/2531>